

тата и цената на даденъ изворъ зависи отъ водата, която постоянно изтича отъ него. Въ този смисълъ, и човѣкъ трѣбва да бѫде изворъ, който постоянно да тече, да извира. Това е необходимо за нашето съзнание. Ако човѣкъ заприлиcha на чешма, на която постоянно турятъ ключъ, да не тече, или на малко езеро, което често пресъхва, неговиятъ животъ е изпѣлъ вече своята пѣсень. Често софийската вода е мжтна. Защо? Понеже тази вода минава дълъгъ путь, и докато стигне до насъ, тя се размжтва. Значи, ключъ на чешмитѣ не трѣбва да се поставя, и путьъ, презъ който водата минава, не трѣбва да бѫде нечистъ. Мжтната, нечистата вода опредѣля човѣшкия моралъ. Старитѣ българи не поставляли на чешмитѣ никакви кранове, вследствие на което водата постоянно е текла, и всѣкога е била свежа. Това изисква естествениятъ животъ. Подъ думата „естественъ животъ“ разбираме животъ, който постоянно тече. Сега, дето погледнете въ живота, навсѣкѫде кранове: въ науката кранове, въ религията кранове. Вследствие на това, всички казватъ: Трѣбва да отидемъ на небето, тамъ да завѣршимъ своята работа! Това сѫ особени разбиранія. Много ангели имаше на небето, но тѣ не можаха да свършатъ работата си тамъ, и трѣбваше отново да слѣзатъ на земята, да завѣршатъ своята работа.

„И показа имъ ржетѣ си“. Съ това Христосъ искаше да обѣрне внимание на учениците си върху великата наука на ржката. Ето защо, всѣки съвремененъ човѣкъ трѣбва да разглежда ржката си, да изучава главно линията на сѫдбата. По тази линия той ще прочете не само миналия си животъ, но и бѫдещия. Когато човѣкъ се научи да чете по тази линия, колкото пожи и да дохожда на земята, той ще може да предскаже своето материално, сърдечно, умствено и обществено положение, до което най-много ще достигне. Той ще знае, дали ще бѫде ученъ или прости, богатъ или беденъ. Ако бѫде ученъ, ще знае, дали ще се прояви като философъ, писателъ, поетъ, музикантъ или художникъ. Всичко това е написано на линията на сѫдбата, но малко хиромантици могатъ да четатъ написаното по нея. Сегашнитѣ хиромантици, които, споредъ мене, минаватъ за ученици на хиромантията, взиматъ въ съобразжение главно линиите на ума, на сърцето, на живота и други нѣколко знака, и отъ тѣхъ правятъ свойте заключения. Обаче, учителътъ на хиромантията, като погледне само линията на сѫдбата, веднага чете. Той чете по жглите на отклоне-